

*Kikker en Pad
zijn vrienden*

Lente

Kikker holde het weggetje op
naar Pad zijn huis.

Hij klopte op de voordeur.

Het bleef stil binnen.

‘Pad, Pad,’ riep Kikker,

‘wakker worden. Het is lente!’

‘Buh,’ zei een stem

ergens in het huis.

‘Pad! Pad!’ riep Kikker weer.

‘De zon schijnt.

De sneeuw is aan het smelten.

Wakker worden!’

‘Ik ben er niet,’ zei de stem.

Kikker ging het huis binnen.

Het was er donker.

Alle luiken waren dicht.

‘Pad, waar ben je?’ riep Kikker.

‘Ga weg,’ zei de stem

vanuit een hoek van de kamer.

Pad lag in bed.

Hij had alle dekens

over zijn hoofd getrokken.

Kikker duwde Pad uit bed.

Hij duwde hem het huis uit,
de stoep op.

Pad knipperde met zijn ogen
tegen het helle zonlicht.

‘Help!’ zei Pad.

‘Ik kan niks zien.’

‘Doe niet zo raar,’ zei Kikker.

‘Weet je wat je ziet?’

Het heldere, warme zonlicht van april.

En nu kunnen we samen
weer van alles gaan doen, Pad.
Een heel jaar lang.

Moet je horen,’ zei Kikker.

‘We gaan door de weilanden springen.

En door de bossen hollen.

En zwemmen in de rivier.

’s Avonds kunnen we hier

op de stoep gaan zitten

en de sterren tellen.’

‘Tel jij ze maar, Kikker,’ zei Pad.

‘Ik ben er nu al moe van.

Ik ga weer naar bed.’

Pad ging zijn huis weer binnen.
Hij viel neer op het bed
en trok de dekens
weer over zijn hoofd.

‘Maar Pad,’ riep Kikker,
‘zo mis je al die leuke dingen!’
‘Hoor eens, Kikker,’ zei Pad.
‘Hoe lang heb ik nu geslapen?’

‘Je slaapt al vanaf november,’
zei Kikker.

‘Nou dan,’ zei Pad,
‘nog een beetje langer slapen
zal me geen kwaad doen.

Kom zo na half mei
maar weer eens terug
om me wakker te maken.
Welterusten, Kikker.’

‘Maar Pad,’ zei Kikker,
‘dan ben ik al die tijd alleen.’
Pad gaf geen antwoord.
Hij was in slaap gevallen.
Kikker keek op Pad zijn kalender.
Het blaadje van november
hing nog voorop. Kikker scheurde
het blaadje van november af.

Hij scheurde 't blaadje van december af.
En het blaadje van januari,
het blaadje van februari
en het blaadje van maart.
Nu was hij bij het blaadje van april.
Kikker scheurde ook
het blaadje van april af.

Toen liep Kikker weer vlug
naar Pad zijn bed.

‘Pad, Pad, wakker worden. Het is al mei.’

‘Hè?’ zei Pad,

‘is het nu al mei?’

‘Ja hoor,’ zei Kikker.

‘Kijk maar op je kalender.’

Pad keek op de kalender.

Het blaadje van mei hing voorop.

‘Tjee, het is echt mei!’ zei Pad.
En hij klauterde uit bed.
Toen holde hij met Kikker
naar buiten.
Om te kijken
hoe de wereld eruitzag
in de lente.

